

Fővárosi Ítéltábla
mint másodfokú bíróság
1.Mf.31.228/2021/5.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Bajusz és Demeter Ügyvédi Iroda (felp. jogi képv. címe.; ügyintéző: dr. Demeter Andrea ügyvéd) által képviselt **Felperes1** (felperes címe) **felperesnek**, dr. Nagy Julianna kamarai jogtanácsos által képviselt **alperes** (Cím3) **alperes** ellen, besorolás, illetmény és kártérítés iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 9.M.70.020/2020/43. számú ítélete ellen a felperes 44. sorszámú fellebbezése meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget. A perben felmerült 74.208 (hetvennégyezer-kétszáznyolc) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállás

[1] A felperes 2008. január 1. óta áll tisztviselőként az alperessel jogviszonyban. A munkaköre 2010. október 1. napjától 2016. július 15 -ig előbb végrehajtó, majd végrehajtó I. volt, „belső” irodai munkát végzett. A felperes feladata 2016. május-június hónapban az akkori munkaköri leírástól eltérően az volt, hogy helyszíni végrehajtási eljárást is foganatosítson, azaz „kijáró” feladatokat is végzett. A kinevezési okiratának 2016. május 30-án kelt módosítása alapján 2016. június 1. napjától alperes osztály 7. állományában került tovább-foglalkoztatásra. A munkaköre változatlanul Végrehajtó I. volt. A 2016. július 15 -én kelt kinevezés-módosítása szerint a felperes munkaköre végrehajtási kiemelt referens lett, besorolási osztálya I., munkaköre besorolási kategóriája B. A kinevezés-módosításban az

alperes a 24/2016. (VII.12.) NGM rendelet alapján nem állapított meg részére közszolgálati pótlékot. A felperes a kinevezés- módosítást 2016. július 11. napján vette át, ellene nem fordult jogorvoslattal.

[2] A felperes, bár a végrehajtási kiemelt referensi munkakör „belső” feladatok ellátására irányult a ...VEZ szabályzat mellékletének 3. oldala alapján, azonban a kinevezés módosításban foglaltak ellenére a korábbi helyszíni végrehajtási feladatokat is ellátta, amely a (kiemelt) végrehajtó munkakörnek felelt meg.

[3] A kinevezési okirat ismételten módosításra került 2016. október 14-én, amikor a felperes változatlan munkakörrel a osztály 5. állományában került foglalkoztatásra. Ezen osztály belső, irodai feladatokat látott el, azonban az alperesi átszervezés okán a osztály 7. - hez hasonlóan külső feladatokat, helyszíni eljárási cselekményeket is fogantatosított. A felperes 2016. október 17. napján kelt munkaköri leírása tartalmazta a külsős végrehajtási feladatok elvégzését, és ténylegesen is ellátta azokat.

[4] A 2016. december 20-án kelt iktatószámú kinevezési okirat módosítása a felperes illetményét 2017. január 1. napjától 415.400 forintban állapította meg, de közszolgálati pótlékot továbbra sem tartalmazott. A felperes ezen kinevezési okirat ellen sem fordult jogorvoslattal a bírósághoz.

[5] A 24/2016. (VII.12.) NGM rendelet 3. sz. melléklete alapján a végrehajtó munkakörben foglalkoztatottak 77.400 forint közszolgálati pótlékra voltak jogosultak, melynek kifizetésére 2018. január 1. napjától került sor.

[6] A felperes szóban és írásban is jelezte a munkáltató felé, hogy a besorolása nem az általa ellátott munkakör alapján történt. A munkáltató a felperes 2017. január 24-én kelt megkeresésével kapcsolatban 2017. február 13-án tájékoztatta, hogy a munkakörök megállapításával kapcsolatos anomáliák a munkáltató által is észlelésre kerültek, melynek rendezése érdekében jelzéssel élt a Központi Irányítás felé, de a kérés elutasításra került.

[7] Az alperes 2018. január 1. napjától szervezeti átalakítást hajtott végre, figyelemmel a végrehajtási eljárásról szóló 2017. évi CLIII. törvény alapján, mivel általános végrehajtási hatósággá vált, melynek érdekében intézkednie kellett a referensi/ügyintéző (ügyszaga) munkakörben a szükséges létszám biztosítása érdekében. Az alperes a) körlevél alapján a kijárós feladatokat ellátó 7 főt – köztük felperest – referensi feladatokat tartalmazó munkakörbe osztotta be, és ettől az időponttól nem láttak el helyszíni végrehajtási feladatokat. Ennek következtében nem voltak jogosultak közszolgálati pótlékra sem, mivel kizárólag benti irodai feladatokat végeztek.

[8] A munkáltató a 2018. január 5. napján kelt kinevezés-módosításában a felperes illetményét 458.000 forintban állapított meg, és besorolta az I. besorolási osztály B. besorolási kategória 11. fizetési fokozatába. A felperessel 2018. február 27. napján új munkaköri leírást közölt, mely a referensi munkakör feladatait tartalmazta, nem kerültek meghatározásra helyszíni végrehajtási feladatok. A felperes részére a 2018. évre vonatkozó teljesítménykövetelményekben referensi feladatokat határozott meg a munkáltató.

[9] Az alperes 2018. április 26. napján kelt számú körlevelével újra szabályozta az alperesnél a végrehajtói feladatok számarányát és ismételten 30%-ban határozta meg a helyszíni eljárásra fordított kapacitást, ennek ellenére a Végrehajtási 5. osztály feladatköre nem változott.

[10] A felperes első alkalommal 2018. április 27-én fordult áthelyezési kérelemmel az alpereshez, amelyet a munkáltatói jogkör gyakorlója elutasított arra hivatkozással, hogy a munkájára az általa ellátott munkakörben van szüksége.

[11] Az alperesnél 2017. decemberében 18 fő, 2018. januártól 12 fő, 2019. márciusban 10 fő látott el ténylegesen „kijáró” végrehajtói feladatokat.

[12] A felperes 2019. március 22. napján személyes megbeszélést kezdeményezett az alperes igazgatóhelyettesével, melyről annak tudta nélkül hangfelvételt készített.

[13] Az alperes a felperes részére a veszélyhelyzet ideje alatt otthon dolgozási lehetőséget nem biztosított, azonban 2020. július 1. napjától heti 30 órás részmunkaidőt engedélyezett.

[14] A munkáltató 2021. január 1. napjától követeléskezelési referens tisztviselő munkakörben nevezte ki a felperest a korábbi szervezeti egységéhez, illetményét teljes munkaidőben 529.000 forintban állapította meg, részmunkaidejére tekintettel 396.700 forintban. A felperes a kinevezési okirat módosítását, kinevezési okmányát tudomásul vette, azzal szemben keresetet nem terjesztett elő. A felperes jogviszonya a alperes személyi állományának jogállásáról szóló 2020. évi CXXX törvény (alperes Szj.tv.) 249. § (1) bekezdés a) pontja szerint tisztviselői státuszú adó- és vámhatósági szolgálati jogviszonnyá alakult át.

A felperes keresete, az alperes ellenkérelme

[15] A felperes a keresetében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy a 2016. július 15., a 2016. október 14., 2016. december 20. és 2018. január 5. napján kelt kinevezési okirataiban feltüntetett munkaköre, valamint 2018. február 27-én közölt munkakört módosító kinevezési okirat elmaradása okán a munkakör módosítása jogellenes. Állapítsa meg, hogy a munkaköre kiemelt végrehajtó, változtassa meg a 2018. január 5. napján kelt kinevezési okirat módosítást akként, hogy a felperesi munkakör megnevezése kiemelt végrehajtó, és tartalmazza a közszolgálati pótlékra való jogosultságát.

[16] Abban az esetben, ha a bíróság úgy találná, hogy az alperes 2018. február 27-i munkakör módosítása külön kinevezési okirat módosítása elmaradása nélkül is jogszerű, kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy az alperes rendeltetésellenesen gyakorolta a jogát, jogával visszaélve, e munkáltatói intézkedés a alperesről szóló 2010. évi CXXII. törvény (alperes tv.) 15/C.§ (1) bekezdésébe, valamint a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény (Kttv.) 9. § (2) bekezdésébe ütközik.

[17] Elsődlegesen kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 2018. január 01. napjától 2020. június 30. napjáig havi 77.300 forint, 2020. július 01. napjától 2020. december 31. napjáig havi 57.975 forint, mindösszesen 2.666.850 forint elmaradt közszolgálati pótlék és 2021. január 01. napjától 2021. június 30. napjáig havi 43.481 forint, összesen 260.886 forint elmaradt munkaköri pótlék megfizetésére.

[18] A felperes másodlagosan kérte az alperes kötelezését 2.386.105 forint kártérítés megfizetésére, amely a 2018. január 01. napjától 2021. június 30. napjáig elmaradt pótlékhoz igazodik. A kártérítés iránti kereseti kérelem alapjául 2.927.736 forintot jelölt meg, melynek összegét 18,5 %-ék járulékkal csökkentette. Ezenkívül perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

[19] A megállapítási kereseti kérelem indokául előadta, hogy a megállapítás felperes jogainak az alperessel szemben való megóvása végett szükséges, tekintettel arra, hogy a kormányzati szolgálati jogviszonya folyamatosan fennáll, ezért a hibásan rögzített munkaköri megnevezés a jövőben is folyamatosan fenn fog állni.

[20] A kereset jogalapját abban jelölte meg, hogy kinevezési okiratok módosítása jogellenes volt, mert ténylegesen nem az általa ellátott munkakört tartalmazták, valamint nem jogosították fel közszolgálati pótlékra. A felperes a alperes törvény 34/N. § (1) bekezdésére hivatkozott, a munkáltató adminisztratív besorolásának hibájából 2018. január 1. napjától elesett a havi illetményelemként megjelenő 77.300 forint összegű közszolgálati pótléktól, így kár érte.

[21] A 2018. február 27. napján kelt munkaköri leírással közölt munkakört módosító kinevezési okirat jogellenességét abban látta, hogy ez a Kttv. 43. § és a Kttv. 48. §-ba ütközik, mivel az okirat kötelező tartalmi eleme a kormánytisztviselő munkaköre. Amennyiben az megváltozik akkor a kinevezési okiratot módosítani kell. Önmagában a munkaköri leírás átadásával az alperes nem módosíthatja a munkakört. Hivatkozott arra, hogy a munkaköre továbbra is kiemelt végrehajtó volt, annak ellenére, hogy az alperes irodai feladatok elvégzésére utasította.

[22] A joggal való visszaélés körében előadta, hogy a felperes munkakörének módosításával kapcsolatban az alperes joggal való visszaélést követett el, mivel annak mögöttes indoka az volt, hogy a felperes pert indított. Arra is hivatkozott, hogy a felperest azért tette referensi munkakörbe az alperes, hogy az elrontott kinevezési okiratot helyre rakja. Hivatkozott továbbá arra, hogy a feltételhez kötött személyi juttatásokat megvonta tőle az alperes, illetve az otthondolgozási kérelmét elutasította.

[23] Előadta tovább, hogy a munkakörülményei folyamatosan ellehetetlenültek, mely egyértelműen a munkaügyi perre vezethető vissza. Szakmai indokok alapján nem támogatta a munkáltató az áthelyezését, melynek ellentmond az, hogy végrehajtó munkavállaló nem volt kijárós végrehajtó, mégis áthelyezésre került ebbe a munkakörbe 2018. június hónapban. tanú7 2018. júniusában lett kijárós végrehajtó, aki 2018. január második felétől irodai feladatokat látott el. A felperes állítása szerint tanú8 és a felperes közötti hangfelvétel rámutatott arra, hogy a perindítás az, ami miatt a felperes áthelyezési kérelmei sorra elutasításra kerülnek.

[24] Alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását és felperes perköltség megfizetésére kötelezését kérte.

[25] Az alperes a keresetet jogalapjában vitatta, az összecszerűséget elfogadta. A felperes munkakör módosításra vonatkozó előadása körében arra hivatkozott, hogy a alperes törvény 18/B. § (2) bekezdés d) pontja alapján azonos besorolású, más munkakörbe helyezéskor nem kell az érintett beleegyezése, tehát jogszerűen módosította a felperes munkakörét végrehajtási referens munkakörre.

[26] Az alperes hivatkozott arra, hogy a felperes a munkakör módosítást elfogadta, nem kérelmezte a kormányzati szolgálati jogviszonyának felmentéssel történő megszüntetését.

[27] Az alperes vitatta a joggal való visszaélés körében előadottakat, arra hivatkozott, hogy átszervezés folytán történt a kinevezés-módosítás a felperesen kívül még hat munkavállalót is érintett, illetve öt munkavállaló munkaköri leírása is módosításra került, akik az alperessel szemben nem indítottak pert. Előadta, hogy 2016. július 1-jétől a helyszíni

végrehajtás igényelt több erőforrást, 2018. január 1-jétől pedig az irodai feladatok sokasodtak meg. Hivatkozott arra, hogy a 2018. január 1-jei átszervezés során a felperes besorolása nem változott meg, 2017. december 31. napján és 2018. január 1-jén is az I. besorolási osztály B. kategóriájának 11-es fizetési fokozatába tartozott, kizárólag a munkaköre változott meg, referensi feladatokat kapott.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[28] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 46.380 forint perköltséget.

[29] Az elsőfokú bíróság a megállapításra irányuló kereseti kérelmeket elutasította, figyelemmel arra, hogy a felperes marasztalásra irányuló kereseti kérelmet is előterjesztett, így ezen kereseti kérelmeknek nem volt helye. A bíróság e körben utalt arra, hogy a felperest 2018. január 1. napjától a kinevezése szerinti munkakörben foglalkoztatja az alperes, így a kereseti kérelem okafogyottá vált.

[30] A marasztalásra irányuló kereseti kérelem tekintetében a bíróság az alábbiakat állapította meg:

[31] A bíróság tényként rögzítette, hogy a kiemelt végrehajtó és a végrehajtási kiemelt referens munkakörök egyaránt I/B. besorolású munkakörök. Az alperes 2018. január 1. napjától a kinevezés módosításban rögzített munkakörben foglalkoztatta a felperest, a munkaköri leírását is ennek megfelelően módosította. A munkáltató részére a alperes törvény 18/B. § (2) bekezdés d) pontja ezt lehetővé tette, az nem minősül jogellenesnek. Ennek következtében a marasztalásra irányuló kereseti kérelmeket is elutasította.

[32] A bíróság a joggal való visszaélés kapcsán egyetértett abban a felperessel, hogy a jogellenes állapotot az alperesnek rendeznie kellett. Az alperes a tévesen megjelölt munkaköröket megkísérelte kijavítani, arra azonban nem került sor 2018. január 1. napjáig, azt követően pedig a kinevezés módosítás miatt okafogyottá vált, hiszen a felperes ténylegesen is referensi feladatokat látott el. A bíróság e körben rámutatott arra, hogy a felperes hivatkozása alapos lenne, akkor sem pótolhatja a felek megállapodását ítéletével a alperes törvény 15/C. § alapján, hiszen annak csak akkor van helye, ha szolgálati viszonyra vonatkozó szabály által megkívánt jognyilatkozat megtagadásában áll és ez a magatartás kormánytisztviselő esetében a közszolgálat nyomós érdekét sérti, vagy a másik fél különös méltánylást érdemlő érdekét sérti. A többlettényállási elemek (pl. bosszú, ártási szándék, véleménynyilvánítás elfojtása) fennállásakor a joggal való visszaélés elvét kell alkalmazni.

[33] A jelen perben a felperest terhelte a bizonyítás, hogy az alperes rendeltetésellenes joggyakorlást, azaz joggal való visszaélést valósított meg.

[34] Az elsőfokú bíróság a meghallgatott tanúk vallomása alapján arra a következtetésre jutott, hogy bár 2016. júliusában több munkavállaló kinevezése helytelen volt, de ez csak egy adminisztratív hiba volt és nem állapítható meg, hogy az alperest bármilyen ártó szándék vezérelte volna. A 2018. január 1. utáni időszakban történt alperesi intézkedésekkel összefüggésben sem volt megállapítható, hogy kifejezetten a felperessel szemben hozott volna hátrányos intézkedést. A osztályt érintő átszervezést, a szükséges létszámadatokat a meghallgatott tanúk és a becsatolt okiratok alátámasztották. Az alperesi intézkedés nem csupán a felperest érintette perindítása okán, hanem más munkavállalókat is, akik nem indítottak pert az alperessel szemben. Az alperesi feladatátszervezés olyan munkavállalókat érintett, akiknek a kinevezése nem tartalmazta a közszolgálati pótlékot, tehát a benti ügygazda feladatokat azon foglalkoztatottak látták el, akik nem voltak jogosultak közszolgálati pótlékra.

[35] A bíróság rögzítette továbbá, hogy az alperes mérlegelési jogkörében jogosult volt a munkaszervezés kérdésében (pl. áthelyezés) dönteni, amennyiben az az általános magatartási követelményeknek megfelelt. Az alperes igazolta, hogy a működésével kapcsolatosan meghatározták az alkalmazható létszámot és bértömeget, ami a foglalkoztatottak munkakörét érintette, így annak oka nem a felperesnek történő közszolgálati pótlék megfizetése alóli mentesülés volt. A felperes nem tudta bizonyítani, hogy az alperes joggal való visszaélést követett el, amikor a szervezeti kérdésekben döntött, valamint, hogy ártási szándék vezette volna a felperes perindítása miatt. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes 2018. január 5. napján kelt kinevezési okirat módosítása és a 2018. február 13. napján kelt munkaköri leírás módosítása jogszerű volt.

[36] Az elsőfokú bíróság a másodlagosan előterjesztett kártérítési kereseti kérelmet is elutasította, hivatkozással az első kereseti kérelem vonatkozásában megfogalmazottakra. Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a jelen perben nem volt relevanciája az Mfv.I.10.307/2018/7. számú kúriai döntésnek, mivel a felperest az alperes tájékoztatta az új munkaköréről, munkakör módosítást és munkaköri leírást közölt vele, valamint a alperes törvény alapján jogosult volt a munkakört a foglalkoztatottak beleegyezése nélkül módosítani.

[37] Az elsőfokú bíróság elutasította a főosztály állományban lévő munkatársainak meghallgatására vonatkozó felperesi bizonyítási indítványt, figyelemmel arra, hogy nem volt vitatott a felek között, hogy a felperes a osztály 5-re átkerült és onnan már csak benti feladatokat látott el. A felperes bizonyítási indítványát – főosztályvezető főosztályvezető meghallgatása – azért utasította el, mivel az áthelyezésről tanú9 igazgató döntött, akit meghallgatott a bíróság. Az elsőfokú bíróság mellőzte tanú8 ismételt meghallgatását, figyelemmel arra, hogy a felperesnek lehetősége lett volna a tanú elé tárni az általa készített hangfelvételt és kérdéseket feltenni ezzel összefüggésben, valamint a bíróság értékelte a hangfelvétel tartalmát. Az elsőfokú bíróság elutasította képviselő1 meghallgatására vonatkozó bizonyítási indítványt, figyelemmel arra, hogy a felperes a kinevezési okiratok módosítására

vonatkozó alperesi felterjesztések elutasításának okán kívánta meghallgatni, mely jelen jogvita keretein kívül esik.

Fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem

[38] Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen kérte az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és a bíróság utasítását a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára. Másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérte akként, hogy a másodfokú bíróság a felperes kereseti kérelmének adjon helyt.

[39] A felperes álláspontja szerint az ügy érdemére kiható módon jogszabálysértő az elsőfokú ítélet, a bíróság sértette a hatékony jogvédelmi kötelezettségét, a jogvita tisztességes eljárásban történő elbírálásának kötelezettségét és az ésszerű időn belül történő befejezéshez való jogot. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú ítélet figyelmen kívül hagyta a Kúria Közigazgatási és Munkaügyi Kollégiumának 5/2017. (XI.28.) KMK véleményének 3. és 4. pontjában foglalt rendelkezéseit, így a jóhiszeműség és tisztesség vizsgálata elmaradt. Előadta, hogy az ítélet tényállásából hiányzik a joggal való visszaélés körében a felperes hivatkozása, mely szerint az alperes azért helyezte a felperest 2018. február 27. napján átadott munkaköri leírással benti munkakörbe, mert ezzel kívánt mentesülni a közszolgálati pótlék megfizetésének kötelezettsége alól. A 2018. januári és februári időszak – az elsőfokú bíróság megállapításával szemben- a tanúk nyilatkozatai alapján átmeneti időszak volt.

[40] Az ítélet nem tartalmaz arra vonatkozó rendelkezést, hogy tanú8 igazgatóhelyettesként meghallgatott tanú, a felperesi tényállításokat a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 172.§ (2) bekezdés ellenére letagadta, melynek okán a felperes hangfelvételt volt kénytelen csatolni. Előadta, hogy az alperes úgy módosította a felperes munkakörét és szervezeti egységét, hogy a alperes törvény 18/B. § (2) bekezdés d) és e) pontjait figyelmen kívül hagyta, ennek következtében 77.300 forint illetményelemnek megfelelő közszolgálati pótlékot vont meg a felperestől.

[41] A felperes sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a Pécsi Munkaügyi Bíróság M.1349/2006/25.számú, és a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság hasonló ügyben hozott ítéletét.

[42] A felperes előadta, hogy az ítéletben megállapított 2018. január 1-jei átszervezés ellentétben áll a per irataival. A munkáltatói jogkör gyakorlója, tanú9 is arról nyilatkozott, hogy 2018. januárban nem történt átszervezés, és a további tanúk is a felperesi állítást támasztották alá. Hivatkozott arra, hogy a 2018. január 25. napján kelt körlevélben foglalt arányszámok már 2018. április 26. napján visszaállításra kerültek.

[43] A felperes előadta, hogy jelen perben nem csupán arról van szó, hogy a felperes munkaköre az I. besorolási osztály B kategóriájának 11-es fizetési fokozatába tartozott-e vagy sem, hanem a munkakör módosítás a felperes illetményének összegét jelentősen csökkentette. Ennek oka pedig egyértelműen az alperes adminisztrációs hibájára vezethető vissza. Előadta, hogy az alperes előtt már 2016. augusztusában ismert volt az a tény, hogy számos okirat tévesen hibásan került kiállításra, mely jogellenes állapotot keletkeztetett a kormánytisztviselők kinevezési okiratában.

[44] Továbbra is hivatkozott arra, hogy a felperes egyértelmű nyilatkozatot tett arra vonatkozóan, hogy megállapítási keresetet terjesztett elő, melyet az elsőfokú bíróság téves jogi álláspontja miatt utasított el.

[45] Előadta, hogy az elsőfokon eljáró bíróság figyelmen kívül hagyta a felperes hivatkozását, mely szerint munkakör-módosítás és szervezeti egységváltás esetén akkor nem kell a kormánytisztviselő beleegyezése, ha az nem okoz aránytalan sérelmet. A felperesi álláspont szerint a alperes törvény 18.§ (2) bekezdés d) és e) pontja szerinti egyoldalú munkakör módosítás jogellenes volt tekintettel arra, hogy a alperes törvény 18. § (6) bekezdésében foglaltakba ütközik, a munkakör módosítás a felperes számára aránytalan sérelemmel jár, mivel a havi illetménye jelentősen csökkent. Az adminisztratív hibával terhelt kinevezési okiratot a felperes jelzése ellenére és a szervezeten belül ismert anomália ellenére sem javította ki a munkáltató. Előadta, hogy a bíróság tévesen jutott arra az álláspontra, hogy nem pótolhatja a felek megállapodását az ítéletével, mivel az alperes a szolgálati jogviszonyra vonatkozó szabályban rögzített törvényi kötelezettségeit tagadta meg, ezáltal a felperes közszolgálati jogviszonyával kapcsolatos érdekét jelentősen sértette. Az elsőfokon eljáró bíróság az ítéleti megállapításaival az alperes engedélyének elmaradását, mulasztását tekintette kimentő oknak, és mentesítette az alperest a törvényi kötelezettségének teljesítése alól. A perben meghallgatott tanúk vallomásából egyértelműen kitűnik, hogy amennyiben a felperes kinevezési okirata 2016. július 15. napján helyesen tartalmazta volna a felperes munkakörét, akkor 2018. január 1. napját követően mindenfajta munkáltatói intézkedés nélkül végezhetné volna a munkáját és jogosult lett volna közszolgálati pótlékra.

[46] A felperes előadása szerint tévesen értékelte az elsőfokú bíróság tanú3 tanúvallomását, miszerint az átszervezés megtörtént, illetve, hogy a felperes munkaköre a végrehajtási szakterület átszervezéséhez kapcsolódott volna. Az alperes 2018. január 1. napját követő időszak körében először átszervezésre, majd feladatátrendezésre és az Ávt. hatályba lépésére hivatkozott.

[47] Sérelmezte, hogy az elsőfokú ítélet figyelmen kívül hagyta, hogy tanú1 tanú a per eldöntése szempontjából, különösen a joggal való visszaélés tilalmával kapcsolatosan lényeges nyilatkozatot tett, miszerint 2018. január 1-jétől csak azok a munkatársak végezhettek kijárási feladatokat, akik közszolgálati pótlékkal rendelkeztek. Előadta, hogy az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte tanú1 nyilatkozatát, miszerint csere volt 2018-ban az

egyik külsős feladatot ellátó munkatárs és a benti feladatokat ellátó munkatárs vonatkozásában. tanú7 tanú szintén nyilatkozott a cseréről, mely szerint kollégája egészségügyi okból kérelmezte, hogy benti feladatokat lásson el.

[48] Előadta, hogy az elsőfokú ítélet figyelmen kívül hagyja közvetlen felettes tanú joggal való visszaélés vonatkozásában tett nyilatkozatát. A tanú vallomásának értékelése alapján az állapítható meg, hogy csak és kizárólag a kinevezési okirat hibája volt az oka annak, hogy a felperesnek és a tanúnak benti feladatokat kellett elvégeznie.

[49] Sérelmezte továbbá, hogy az ítélet figyelmen kívül hagyta, hogy tanú5 a per eldöntése szempontjából szintén lényeges nyilatkozatot tett, mely szerint 2018. január 1-jétől nem volt szervezeti átalakítás. A tanú 2018. január első hetében még végezhetett helyszíni végrehajtási cselekményeket, annak ellenére, hogy a kinevezési okiratában nem szerepelt közszolgálati pótlék.

[50] tanú6 tanú elmondta, miszerint közszolgálati pótlék hiányában végzett helyszíni végrehajtási cselekményeket. A felperes előadta továbbá, hogy tanú7 az ő társa volt a kijárós végrehajtói munka során. 2018. január 1. napjától munkáltatói utasításra nem végezhetek helyszíni cselekményeket, miután a közszolgálati pótléket magába foglaló teljes illetményre lettek volna jogosultak. tanú4. tanú szintén úgy nyilatkozott, hogy közszolgálati pótlék hiányában is végzett helyszíni végrehajtási cselekményeket.

[51] tanú8 tanúvallomásával kapcsolatban előadta, hogy a tanú nyilvánvalóan valótlan nyilatkozatot tett, melyet a felperes hangfelvétellel bizonyított. A tanú ugyanis rá akarta venni a felperest, hogy álljon el a perétől. A hangfelvétel egyértelműen rögzíti, hogy tanú8 nem a saját véleményét, hanem a munkáltatói jogkör gyakorlója és a tanú közötti közvetlen megbeszélést közvetíti a felperes felé.

[52] A felperes a joggal való visszaélés körében hivatkozott arra, hogy az alperes azért utasította őt benti feladatokra, majd a munkaköri leírását azért módosította egyoldalúan, mert ezzel a munkáltatói intézkedésével kívánt megszabadulni a 2016. július 15. napjától fennálló törvényi kötelezettségétől, nevezetesen az elrontott okiratok kijavításától.

[53] Az elsőfokon eljáró bíróság tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a főosztályon átszervezés történt volna 2018. január 1. napján. Ezen előadást a tanúk egyértelműen cáfolták. A felperes és a tanúk 2018. január 1. napjától kezdődően átmeneti bizonytalan időszakról nyilatkoztak, továbbá arról, hogy a végrehajtási területen a feladatarányszámok állandóan változtak, amelyből nem következik az, hogy a munkakör is módosul, hiszen az arányszámok a körlevél szerint januárban és áprilisban is változtak. A 2018. január 1. napját követő munkáltatói intézkedésnek nem volt más valós indoka, mint az,

hogy közszolgálati pótlék hiányában 2018. január 1. napja után, nem lehetett helyszíni végrehajtási cselekményeket foganatosítani.

[54] A kártérítés iránti kereseti kérelem kapcsán a felperes előadta, hogy a nevezett kinevezési okiratokat megtámadta, figyelemmel azok jogellenességére. A lefolytatott bizonyítási eljárás során a tanúk egyöntetűen nyilatkoztak arról, hogy a felperes és a tanúk munkakörét az alperes egyoldalúan, hivatalosan csak 2018. március 1. napjától módosította. Ennek háttérében nem állhatott más, mint az, hogy a alperes vezetője nem engedélyezte továbbra sem az elrontott kinevezési okiratok kijavítását. A felperes a per során következetesen állította, hogy a munkakör módosításhoz szükséges lett volna a felperes hozzájárulása, tekintettel arra, hogy az egyoldalú munkakör módosítással a felperes illetménye jelentősen csökkent. A alperes törvény 18/B. § (2) bekezdés d) pontjának alkalmazása során alperesnek figyelemmel kell lennie a alperes törvény 18/B. § (6) bekezdésére, melyet megszegett, amikor elmulasztotta az okiratok módosítását.

[55] A felperes a hatályon kívül helyezés vonatkozásában hivatkozott arra, hogy az eljárás lényeges szabályainak megsértése miatt szükséges ezen határozat. Fenntartotta tanú8 ismételt tanúkénti meghallgatására, képviselő1, tanú13, tanú11, tanú12, főosztályvezető tanú meghallgatására vonatkozó indítványokat. A felperes további okiratok beszerzését is indítványozta, melyek a per eldöntése szempontjából jelentősek lehetnek.

Fellebbezési ellenkérelem

[56] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, annak helyes tényállása és jogi indokolása alapján.

[57] Hivatkozott arra, hogy a felperes az ítélet hatályon kívül helyezését nem kérheti a Pp. 235.§-a alapján, csupán annak megváltoztatását. Ezentúl is a hatályon kívül helyezés körében tett felperesi állítások megalapozatlanok. Előadta, hogy az ítélet indokolása tartalmazza, hogy a bíróság miért nem tartotta megállapíthatónak a jóhiszemű és tisztességes eljárás sérelmét. Egyrészt, mivel az alperes magatartása és kommunikációja összhangban volt, másrészt a kijavítás elmaradása következtében valós érdeksérelem a felperesnél nem volt megállapítható, 2018. január 1-jétől pedig a kijavítás oka fogyottá vált, tekintettel arra, hogy ez időponttól kezdve a felperes már közszolgálati pótlékre nem jogosító referensi munkakört töltött be.

[58] Megalapozatlan a felperes azon előadása, hogy a bíróság a joggal való visszaélésre történő hivatkozásáig csak a 2018. január 5. napjáig kelt kinevezési okirat módosításáig bezárólag vizsgálta, pedig azt követően is tényállításokat tett. A felperes az elsőfokú eljárás során úgy nyilatkozott, hogy kizárólag a 2018. február 27. napját megelőző munkáltatói intézkedések vizsgálatát kéri.

[59] Az alperes előadta, hogy a munkáltató a felperest és a tanúkat tájékoztatta, hogy 2018. január 1-jétől, irodai munkát kell végezniük és tudomásukra hozták az új arányszámokat is. Az arányszámok változása nem jelentett újdonságot a végrehajtók számára, az erőforrások átcsoportosítása, a helyszíni és az irodai munkát végzők között bevett gyakorlat volt. Ez az időszak annyira volt átmeneti jellegű, amennyire a korábbi létszám átcsoportosítás is az volt, érvényessége a következő arányszámok elrendeléséig tartott.

[60] Az alperes előadta, hogy a alperes törvény 18/B. § (6) bekezdése szerinti aránytalan sérelem nem foglalja magában a munkakör módosulása következtében az illetményelemek változását. A felperes pedig a helyszíni végrehajtói feladatok helyett ellátandó irodai feladatok vonatkozásában nem jelezte, hogy számára egészségi állapotát, családi körülményeit tekintve aránytalan sérelemmel járna.

[61] A felperes a bíróság felhívására nem tett nyilatkozatot annak vonatkozásában, hogy a bíróság pótolni tudja a felek kétoldalú nyilatkozatát. Elsőfokú bíróság az indokolásában rögzítette a megállapítással kapcsolatos álláspontját, valamint értékelte felperes által sérelmezett bíróságok határozatait is.

[62] A felperes által indítványozott tanúk vonatkozásában az alperes előadta, hogy tanú8 igazgató helyett a bíróság már korábban meghallgatta, a felperesnek akkor volt lehetősége a kérdéseit feltenni. képviselő1 államtitkár nem volt a felperes munkáltatója, ezen túlmenően a tanú meghallgatására vonatkozó bizonyítási indítványát a megállapítási keresettel összefüggésben terjesztette elő, melyet az elsőfokú bíróság elutasított. tanú11 és tanú12 vonatkozásában megállapítható, hogy nem tárgya a pernek, hogy a nevezettek milyen munkakörben tevékenykednek. tanú13 tanúkénti meghallgatását indokoltan mellőzte az elsőfokú bíróság, figyelemmel arra, hogy egyetlen tanú sem állította, hogy a felperessel kapcsolatban ártó szándék irányult volna az alperes részéről, és ilyen tartalmú dokumentumokat sem tudott a felperes a bíróság rendelkezésére bocsátani. főosztályvezető főosztályvezetőt pedig olyan kérdésre kívánt meghallgatni, amely vonatkozásában 2018. február 27. napját követő időszakra esően kellett volna nyilatkoznia, erre az időszakra pedig kereseti kérelmet nem terjesztett elő. Az alperes perköltség iránti kérelmet is előterjesztett.

A másodfokú bíróság döntése és jogi indoka

[63] A felperes fellebbezése nem alapos.

[64] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a tényállást helytállóan állapította meg és az érdemi döntésével is egyetértett, ezért az elsőfokú ítéletet a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[65] A másodfokú bíróság a felperes fellebbezése folytán az alábbiakra mutat rá:

[66] A felperes hivatkozott a figyelmen kívül hagyott jogi hivatkozásokra és tényállításokra, melynek körében előadta, hogy az elsőfokú eljárás során 2018. júniusát követően is bizonyítani kívánta, hogy a felperes munkakörülményei elnehezültek. A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy a felperes ezen fellebbezési kérelme nem megalapozott, figyelemmel arra, hogy a kereseti kérelme arra vonatkozott, hogy a 2018. február 27. napját megelőző munkáltatói intézkedéseket vizsgálja az elsőfokú bíróság.

[67] Megalapozatlan azon előadása is, hogy az elsőfokú bíróság a joggal való visszaélést nem vizsgálta, mivel az elsőfokú ítélet részletesen foglalkozott a joggal való visszaélés körében tett előadásával és lefolytatta a bizonyítási eljárást e körben.

[68] Nem felel meg a valóságnak az sem, hogy az elsőfokú ítélet nem tartalmaz arra vonatkozó rendelkezést, hogy tanú8 igazgatóhelyettesként előadottakra vonatkozó felperesi tényállításokat letagadta, melynek kapcsán a felperes hangfelvételt csatolt. Az elsőfokú bíróság részletesen indokolta és értékelte a hangfelvételt.

[69] Megalapozatlan a felperes azon hivatkozása is, miszerint nem szerepel az ítélet tényállásában, hogy az alperes az egyoldalú munkakör módosítással havi 77.300 forint illetményelemnek megfelelő közszolgálati pótlékot vont el a felperestől. A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy ez a kereseti előadás a per tárgyát képezte, ennek körében folytatott le az elsőfokú bíróság bizonyítást. A felperes további előadásaival kapcsolatban, így az adminisztratív hiba, az ideiglenes végrehajtási megbízólevél, illetve az életpálya modell bevezetésével is foglalkozott az elsőfokú ítélet, ennek következtében e körben is megalapozatlan a fellebbezés.

Megállapítási kereseti kérelem

[70] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság döntése a megállapításra irányuló kereseti kérelmek vonatkozásában megalapozott volt.

[71] A Pp. 123.§-a kimondja, ha kereseti kérelem számadási kötelezettség megállapítására irányul, a felperes ezzel együtt kérheti az általa előterjesztett számadás

helyességének megállapítását is. Megállapításra irányuló egyéb kereseti kérelemnek csak akkor van helye, a kért megállapítás a felperes jogainak az alperessel szemben való megóvása végett szükséges és a felperes a jogviszony természeténél fogva, vagy a kötelezettség lejártának hiányában, vagy valamely más okból teljesítést nem követelhet.

[72] A felperes a 2016. július 15., 2016. október 14., 2016. december 20. napján és 2018. január 5. napján kelt kinevezési okirataiban feltüntetett munkaköre, valamint 2018. február 27-én közölt munkakört módosító kinevezési okirat elmaradása okán kérte annak megállapítását, hogy az alperesi intézkedés jogellenes volt. Az elsőfokú bíróság több alkalommal is felhívta a felperest, hogy terjessze elő a megállapítási kereset Pp. 123.§-a szerinti feltételeit, melynek a felperes nem tett eleget. A megállapítási kereset indításának két együttes feltétele van és pedig a jogvédelem szükségessége, valamint a teljesítés követelésének a kizártsága. A jogvédelem szükségessége azt jelenti, hogy legyen a felperes oldalán olyan anyagi jogi jogosultság, amely védelemre szorul. A másik feltétel pedig, hogy a felperes a jogviszony természeténél vagy a kötelezettség lejártának hiányában vagy valamely más okból teljesítést ne követelhessen.

[73] Figyelemmel arra, hogy a felperes ugyanazon jogalapon marasztalás iránti kereseti kérelmet is előterjesztett, ezért megállapításra irányuló kereseti kérelme nem volt megalapozott, az elsőfokú bíróság helytállóan utasította el ezen kereseti kérelmeket.

Marasztalásra irányuló kereseti kérelem

Átszervezés

[74] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a per eldöntése szempontjából kiemelt jelentősége van a következő tényállási elemeknek. Az alperes feladatai 2018. január 1-jével bővültek, általános végrehajtási hatósággá vált, melynek alapja az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásról szóló 2017. évi CLIII. törvény. Továbbá a alperes törvény 99/N. § (1) bekezdése szerint a kormánytisztviselő, pénzügyőr 2018. január 1-jét követően az e törvény szerinti illetményre jogosult azzal, hogy az nem lehet kevesebb, mint a 2017. december 31-én folyósított illetménye.

A munkáltató ezen jogszabályi rendelkezés alapján folyósította 2018. január 1-től a közszolgálati pótlékot.

[75] tanú14 a alperes Felszámolás és főosztály vezetője 2018. január 25-én adott ki egy körlevelet, mely szerint a 2016. évben elrendelt végrehajtási szakterületre vonatkozó erőforrás megosztást (50% - 30% - 20%) az alábbiak szerint kell megállapítani: A továbbiakban a osztályok személyi állományának legalább 20 %-a helyszíni eljárási tevékenységet végezzen, illetve legalább további 10% értékesítési feladatokat lásson el. Az

alperes csatolta a alperes Központi Irányítás Felszámolási és főosztálynak a alperes hatáskörében rendelt végrehajtására történő felkészüléséről szóló 2017. december 5. napján kelt e-mailjét. A körlevél és az email értelmében az alperesi munkáltatónak mindkét besorolási osztályban irodai feladatok ellátására a végrehajtói és az árverési ügyintézői munkakörökből a főosztály állományának 10-10%-ot át kellett csoportosítani ügygazda munkakörökben, melynek következtében a végrehajtói munkakörök száma összesen 10%-kal csökkent. A perben maga a felperes sem vitatta, hogy az alperes a korábbi létszámarányokat megváltoztatva, a kijáros feladatokat ellátó 7 főt – köztük felperest – referensi feladatokat tartalmazó munkakörbe osztotta be, amely már nem jogosította őket közszolgálati pótléokra. A osztály 5. szervezeti egysége kizárólag benti irodai feladatot látott el 2018. január 1. napjától kezdődően. Erre vonatkozóan a tanúk egybehangzó nyilatkozatot tettek.

[76] A felperes a fellebbezésében előadta, hogy az átszervezés nem történt meg, mivel arra vonatkozóan tanú9 ellentétesen nyilatkozott, illetve az alperes ellentétes előadásokat tett, mert először átszervezésre, majd azt követően feladatátrendezésre hivatkozott.

[77] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a felperes álláspontja téves az átszervezés vonatkozásában. A felperes tanú9 tanúvallomásából csak kiragadott egy részletet, nem összességében értékelte a tanúvallomást. tanú9, aki a hivatal igazgatója volt a tanúvallomás tétel időpontjában előadta, hogy 2018-ban nem volt szakmai indoka annak, hogy a kijáros végrehajtók létszáma növekedjen, ezt nem támogatta, de abban az esetben is, ha kezdeményezte volna, akkor is kellett volna egy pénzügyi ellenjegyzés, amelyhez nem volt jogosultsága. Ő úgy látta és úgy döntött, hogy nincs szükség több kijáros végrehajtóra, a feladatellátást illetően. Hivatkozott arra is, hogy ő a 2018-ban kiállított kinevezési okiratokért felel, mivel azokat írta alá. A tanú előadásából egyértelműen az a következtetést lehet levonni, hogy 2018. januárjában már nem volt szükség annyi kijáros végrehajtóra, mint megelőzőleg, mert a belső irodai munkákat kellett megerősíteni. Ennek körében, hogy a tanú esetlegesen azt nyilatkozta, hogy nem volt átszervezés az igazgatóságot érintően, téves, mivel éppen ellenkező előadást tett. A felperes továbbá a fellebbezésében arra is hivatkozott, hogy a perben meghallgatott tanúk a felperesi állítást támasztották alá. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a perben meghallgatott további tanúk azonban éppen ennek ellenkezőjét támasztották alá, miszerint 2018. január 1-jét követően a belső ügyintézési munka megnövekedett és 7, korábban kijáros végrehajtó is belső irodai munkát végzett.

[78] Az ténykérdés, hogy a felperes 2018. január 1. után nem látott el helyszíni végrehajtási feladatokat. Az alperesnél 2017. decemberében 18 fő, 2018. januártól 12 fő, 2019. márciusban 10 fő látott el ténylegesen kijáros végrehajtói feladatokat. A felperes a 2018. február 27. napján kelt munkaköri leírása és kinevezési okirata szerint referensi feladatokat látott el. A felperes ezen munkakörét és a munkakörébe foglalt feladatokat nem is vitatta.

[79] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a munkáltató hatáskörébe tartozó munkaszervezési kérdés, hogy a benti ügygazdai feladatokat a továbbiakban azon személyekkel kívánták ellátni, akik korábban nem részesültek közszolgálati pótlékban, így önmagában ezen okból a munkáltatói intézkedés nem tekinthető jogellenesnek.

[80] A felperes hivatkozott arra is, hogy a munkáltató később ezeket az arányokat a 2018. április körlevelében megváltoztatta, ezért ideiglenes intézkedésnek tekinthető a 2018. január 25-i intézkedés. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a 2018. január 25-i intézkedés körében a munkáltató nyilván nem láthatta előre, hogy a következő pár hónapban az ügyiratok feldolgozása milyen mértékben és mennyiségben történik. A munkáltatónak jogosultsága van arra, hogy a munkaszervezést a saját hatáskörében, a hatékonyság figyelembevételével állapítsa meg. Rámutat egyébként a másodfokú bíróság, hogy kizárólag 10%-os eltérés található a 2018. januári és 2018. áprilisi körlevélben meghatározott létszám vonatkozásában, amely nem tekinthető nagyarányú létszámváltozásnak.

[81] A fentiek alapján a másodfokú bíróság álláspontja szerint az alperes bizonyította, hogy az átszervezés megtörtént. E körben hivatkozik a bíróság a Kúria Mfv.I.10.158/2019/7. számú határozatában foglaltakra, miszerint a következetes ítélkezési gyakorlat szerint az átszervezés fogalma alatt, nem kizárólag a szervezeti felépítést érintő változást, hanem a korábbi munkaköri feladatelosztást megváltoztatását is érteni kell (BH.1998.508.).

Joggal való visszaélés

[82] A felperes a joggal való visszaélés körében arra hivatkozott, hogy a 2018. február 27-i munkakör módosításra amiatt került sor, mivel peres eljárást indított. Mögöttes indokként azt az alperesi szándékot azonosította, miszerint a munkáltatónak ez bosszú jellegű, ártó magatartása, melynek feltehetően az volt az oka, hogy a felperes jogai érvényesítésére peres eljárást indított. A felperesnek jogosultsága lett volna közszolgálati pótlékra, azonban az alperes az intézkedéseivel sértette a felperes vagyoni és személyhez fűződő alanyi jogát. E mögött az a szándék húzódik meg, hogy a felperes jogos igény érvényre juttatásának az alperes jogszerűen munkakör-módosítással és a szervezeti egységen belüli feladat átszervezéssel útját állta, ezáltal kiszolgáltatottá tette a felperest.

[83] Az elsőfokú eljárás során bizonyításra került, hogy a felperes valóban jogosult lett volna 2018. január 1-jét megelőzően peresített időszak vonatkozásában közszolgálati pótlékra. A kinevezés módosításokban azonban közszolgálati pótlékot nem állapított meg az alperes és ezt a továbbiakban sem orvosolta. A közszolgálati pótlék kifizetésére pedig 2018. január 1-jét követően került sor, amikor a felperes már referensi munkakörben dolgozott, azaz nem volt jogosult ezen juttatásra. A felperest terhelte a bizonyítás abban a vonatkozásban, hogy a munkáltató azon indokból sorolta be a referensi munkakörbe, mivel nem kívántak részére közszolgálati pótlékot fizetni. Kiemeli a másodfokú bíróság, hogy nemcsak a felperes, hanem rajta kívül még 6 munkavállaló volt ugyanebben a helyzetben, akik bár kijáró végrehajtói feladatokat láttak el korábban, az átszervezés kapcsán benti irodai feladatokat kellett ellátniuk. A perben meghallgatott tanúk azt támasztottak alá, hogy megváltozott az ügyelosztás rendje 2018. január 1-jétől, de arra vonatkozólag nem tettek nyilatkozatot, hogy

az alperes joggal való visszaélést valósított meg a felperes irányában. A felperes azonban csak hivatkozott arra, hogy az alperes e körben visszaélt a jogával, de azt nem bizonyította.

[84] A felperes hivatkozott arra, hogy tanú7 vonatkozásában az alperes a későbbiekben módosította a kinevezését, és kijáró végrehajtó lett. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az alperes nem tanúsított jogellenes magatartást, amikor tanú7 kinevezését módosította, de ez nem jogosította fel a felperest arra, hogy jogosult legyen kinevezés módosításra. Az a körülmény, hogy tanú1 azt nyilatkozta, hogy közszolgálati pótlékot megvonni nem lehetett, a valóságnak megfelel, de a felperes ténylegesen nem is kapott a szolgálati jogviszonya idején közszolgálati pótlékot, ezért nem fogadható el a tanú vallomására való hivatkozása.

[85] A felperes a fellebbezésében hivatkozott tanú5, tanú6, illetve tanú4. tanúvallomására, akik még 2018. január első hetében kijáró feladatokat láttak el, de a továbbiakban már benti feladatokat végeztek. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az a körülmény, hogy január első hetében ezen munkavállalók még elláttak kijáró feladatokat, nem jelenti azt, hogy nem valósult meg a munka átszervezése, ugyanis azt egy folyamatnak kell tekinteni, amelynek végrehajtáshoz idő kell. Ennek következtében lehetséges, hogy még 2018. január első hetében e három munkavállalónak kellett kijáró munkát végeznie.

[86] Úgyszintén nem alapozza meg a felperes keresetét, hogy a munkáltató azon munkavállalókat választotta ki benti feladatokra, akiknek a kinevezésében közszolgálati pótlék nem szerepelt, figyelemmel a [79] bekezdésben foglaltakra.

[87] A másodfokú bíróság tanú8 igazgatóhelyettes és a vele készült hanganyag kapcsolatában rámutat arra, hogy a hanganyag 2019. április 9. napján készült, ezért a per szempontjából nem releváns, figyelemmel arra, hogy a felperes a 2018. február 27-ét megelőző munkáltatói magatartásokat kérte értékelni. Ennek következtében a tanú ismételt meghallgatására sem volt szükség. A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság ítéletében foglalt hanganyagra vonatkozó értékeléssel.

[88] Megalapozott volt az elsőfokú bíróságnak a kártérítési kereseti kérelem vonatkozásában hozott elutasító rendelkezése is. E körben az elsőfokú bíróság lefolytatta a bizonyítási eljárást, mely szerint a munkáltató több alkalommal megpróbálta az elrontott kinevezési okiratok javítását, mely azonban eredményre nem vezetett. Ugyanakkor a másodfokú bíróság rámutat arra, hogy ebből a felperesnek érdeksérelme nem származott, mivel a közszolgálati pótlék 2018. január 1-jétől került kifizetésre, és a felperes ekkor már referensi munkakört töltött be.

[89] A másodfokú bíróság rámutat arra a körülményre is, hogy a felperes munkaköre vonatkozásában nem elsősorban a munkaköri leírásnak van szerepe, hanem a kinevezési

okiratnak. Az pedig tény, hogy a felperes 2018. január 5. napjától kelt kinevezés módosítása szerint referensi munkakörben került kinevezésre, és ténylegesen is ezt a munkakört látta el.

[90] Megalapozatlan a felperesnek azon előadása, hogy hozzájárulása kellett volna a munkakör módosításához. A alperes törvény 99/N. § (1) bekezdése kimondja, hogy a kormánytisztviselő pénzügyőr 2018. január 1-jét követően az e törvény szerinti illetményre jogosult azzal, hogy az nem lehet kevesebb, mint 2017. december 31-én folyósított illetménye. A alperes 18/B. § (2) bekezdés d) pontja alapján az azonos besorolású, más munkakörbe helyezéskor nem kell az érintett beleegyezése, így jogszerűen módosította a felperes munkakörét végrehajtási referens munkakörre a munkáltató. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a 99/N § értékelése kapcsán annak van jelentősége, hogy folyósított-e a munkáltató a felperes részére közszolgálati pótlékot. Figyelemmel arra, hogy ez nem történt meg, az illetménye nem lett kevesebb az előzőleg folyósított illetményénél, így nem volt szükség a felperes hozzájárulására a munkakör módosítása kapcsán.

[91] Kiemelendő, hogy a felperes a munkakör módosítást elfogadta, nem kérelmezte a kormányzati szolgálati jogviszonyának felmentéssel történő megszüntetését. 2021. január 1. napjától pedig a alperes személyi állományának jogállásáról szóló 2020. évi CXXX. törvény (alperes Szjtv.) 250.§ (2) bekezdés alapján, az alperes követeléskezelési referens tisztviselői munkakörbe nevezte ki a felperest. A felperes a kinevezési okirat módosítását, kinevezési okmányát tudomásul vette, azzal szemben keresetet nem terjesztett elő. Felperes jogviszonya a 249.§ (1) bekezdés a) pontja szerint tisztviselői státuszú adó- és vámhatósági szolgálati jogviszonnyá alakult át.

[92] A felperesnek téves azon hivatkozása, miszerint a bíróságnak az ítéletével kellene pótolnia az alperes kinevezési okiratát. Hivatkozott okiratok vonatkozásában a megállapítási kereset elutasításra került és a bíróság kizárólag a alperes törvény 15/C. pontja alapján pótolhatja a felek megállapodását, akkor, ha a szolgálati jogviszonyra vonatkozó szabály által megkívánt jognyilatkozat megtagadásában áll és ez a magatartás a kormánytisztviselő esetében közszolgálat nyomós érdekét sérti vagy a másik fél különös méltánylást érdemlő érdekét sérti. A jelen esetben pedig ezen feltételek nem állnak fenn, figyelemmel arra, hogy ezen okiratok már nincsenek is hatályban, mivel a felperes vonatkozásában új kinevezés került átadásra és azt a felperes nem támadta.

[93] Megalapozatlan a felperesnek azon hivatkozása, hogy az elsőfokú bíróság jóhiszeműség és tisztesség követelményét nem vizsgálta, figyelemmel arra, hogy az ítélet [111] bekezdésétől kezdődően kifejezetten ezzel foglalkozik a bíróság, és értékeli a jóhiszemű és tisztesség, a jogellenes magatartás és rendeltetésellenes joggyakorlás perben felmerült elemeit.

[94] A másodfokú bíróság megalapozatlannak tartotta a felperes tanúbizonyítási indítványokra tett kérelmét.

[95] tanú8 ismételt meghallgatását nem tartotta szükségesnek a másodfokú bíróság, figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság részletesen meghallgatta. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a felperes nem járt el jóhiszeműen akkor, amikor a hangfelvételt a tanú meghallgatása előtt nem bocsátotta a bíróság rendelkezésére. Amennyiben ugyanis becsatolta volna a hangfelvételt, abban az esetben a tanút konkrétan meg lehetett volna hallgatni ezzel kapcsolatban. A tanú egyébként a per tárgyáról részletes előadást tett, ezért szükségtelen az ismételt meghallgatása. E körben rámutat a másodfokú bíróság arra, hogy a tanú nem gyakorolt munkáltatói jogot a felperessel szemben, így megalapozatlan ez okból is a meghallgatása, mivel nem volt ráhatása a felperes kinevezési okiratának módosítására. Valamint azért is, mivel nem a per tárgyának időszakára vonatkozóan lehetne meghallgatni a tanút.

[96] képviselő1 tanú meghallgatását megalapozottan utasította el az elsőfokú bíróság, figyelemmel arra, hogy a megállapítási kereset vonatkozásában kérte tanúként meghallgatni, melyet az elsőfokú bíróság helytállóan elutasított.

[97] tanú13 tanúvallomása szintén nem volt szükségszerű, figyelemmel arra, hogy -a felperes állítása szerint – őt tanú15 kereste fel, aki szintén nem gyakorolt munkáltatói jogkört és e körben nem releváns, hogy próbált-e befolyásolni a tanút, hogy gyakoroljon nyomást a felperesre. Arra egyébként a felperes sem nyilatkozott, hogy tanú13. egyáltalán beszélt-e a perről és hogy konkrétan ennek tárgyáról mit tudna nyilatkozni.

[98] tanú11, tanú12 meghallgatása szintén nem szükségszerű figyelemmel arra, hogy nem tárgya a pernek, hogy a nevezettek milyen munkakörben dolgoznak. főosztályvezető. főosztályvezető meghallgatása pedig azért nem szükséges, mert olyan munkáltatói intézkedéssel összefüggésben kívánja a felperest meghallgatni, amely már a 2018. február 27-ét követő időszakra esett és amellyel kapcsolatban ő maga úgy nyilatkozott, hogy kereseti kérelmet erre vonatkozóan nem kíván előterjeszteni.

[99] A felperesnek az okirati bizonyítási indítványra vonatkozó kérelme sem megalapozott, figyelemmel arra, hogy a fellebbezési kérelme e körben hiányos, mivel nem jelölte meg pontosan, hogy milyen okiratokat kíván beszerezni az alperestől. Azon hivatkozás, hogy az alperesi levelezés hiányos, nem megfelelő bizonyítási indítvány.

[100] A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy más bíróságok ítélete nem releváns az adott ügyben, ugyanis mindig az egyedi eset körülményeinek értékelésével kell határozatot hozni. A Kúria a Pfv. III. 20.279/2018/4. számú határozatában kimondta, hogy a hasonló tényállású ügyekben kialakult bírói gyakorlatot nem lehet automatikusan alkalmazni. Az összehasonlítás alapjául szolgáló ítéletek nem bizonyítékok, azok nem megfelelő értékelése nem jelenti a Pp. 206.§ (1) bekezdésének sérelmét.

[101] Az alperes a másodfokú tárgyaláson hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a per megszüntetése kapcsán előterjesztett alperesi indítvány vonatkozásában téves. A másodfokú bíróság fellebbezési kérelem hiányában ezen hivatkozást nem vizsgálta.

Záró rész

[102] A bíróság a pervesztes felperest az alperes perköltségének megfizetésére a Pp. 78. §-a alapján kötelezte, amelynek mértékét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (5) bekezdése alapján állapította meg.

[103] A felperes munkavállalói költségkedvezményre jogosult, ezért a fellebbezési illetéket a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14.§-a alapján az állam viseli.

[104] A fellebbezés lehetőségét a Pp. 233.§-a zárja ki.

Budapest, 2021. november 23.

dr. Vajas Sándor s.k.
a tanács elnöke

dr. Kovács Edit s.k.
előadó bíró

dr. Bicskei Ildikó s.k.
bíró